

Imię i nazwisko	Kierunek	Rok studiów i grupa
Marek Kubicki	Informatyka techniczna ITE	1 rok grupa 5
Data zajęć	Numer i temat sprawozdania	
19.01.2023	Lab 13. – Rekurencja, pliki i inne	

Cel:

- Opanowanie programowania z użyciem funkcji rekurencyjnych, wskaźników do funkcji oraz plików

Przebieg ćwiczeń:

Utworzyłem katalog roboczy lab_13 a następnie skopiowałem do niego odpowiednie pliki:

```
m@m-VirtualBox:~/Lab_13$ pwd
/home/m/Lab_13
m@m-VirtualBox:~/Lab_13$ ls
plik.asc  potega.c  skr1.asc
```

Następnie zacząłem wykonywać kolejne polecenia.

Pierwsze z nich polegało na stworzeniu funkcji power_int_rekur, która oblicza naturalne potęgi liczb całkowitych w sposób rekurencyjny. W tym celu wykorzystałem niżej przedstawiony warunek if()

```
assert(n>=0);
int potega=1;
if(n>0)
{
    potega = potega * m * power_int_rekur(m, n-1);
}
```

Przykładowe potęgi obliczone przez tą funkcję:

```
rekurencyjnie:  2^0 = 1      -3^0 = 1
rekurencyjnie:  2^1 = 2      -3^1 = -3
rekurencyjnie:  2^2 = 4      -3^2 = 9
rekurencyjnie:  2^3 = 8      -3^3 = -27
```

Kolejna część zadania polegała na dodaniu opcji podawania danych przy wywoływaniu programu, W tym celu dodałem 2 argumenty wejścia do funkcji main :

```
int main (int argc, char** argv)
```

Z nich zaczytywane są dane wejściowe a później obliczana jest odpowiednia potęga.

```
int base = my_atoi( argv [1]);
int exp = my_atoi( argv [2]);
printf("Dane z linii poleceń: %d^%d=%d\n", base, exp, power_int_re-
kur(base,exp));
```

```
m@m-VirtualBox:~/Lab_13$ ./potega 5 3
Dane z linii poleceń: 5^3=125
```

Następne polecenie polegało na wprowadzeniu zmiennej statycznej do funkcji power_int_rekur która zliczałaby liczbę wywołań tej funkcji (Wypis był wcześniej wykomentowany z powodu ilości wywołań >100):

```
static int liczba_wywolan =0;
liczba_wywolan++;
printf("Wywołanie nr %d funkcji power_int_rekur\n", liczba_wywolan);
```

```
Wywołanie nr 4 funkcji power_int_rekur
Dane z linii poleceń: 5^3=125
Wywołanie nr 5 funkcji power_int_rekur
Wywołanie nr 6 funkcji power_int_rekur
rekurencyjnie: 2^0 = 1 -3^0 = 1
```

Ostatnie polecenie polegało na wprowadzeniu funkcjonalności odczytu danych z pliku. W tym celu stworzyłem odpowiedni plik, następnie dodałem do programu odpowiednie polecenia. Poniższy kod pobiera adres pliku, sprawdza czy ów plik istnieje, a następnie czytuje odpowiednie dane i oblicza potęgę.

```
FILE *plik;
plik = fopen("./plik", "r");
if (plik == NULL)
{
    printf("PLIK NIE ISTNIEJE LUB JEST PUSTY!!!");
    exit(0);
}
fscanf(plik, "%d %d", &base_f, &exp_f);
fclose (plik);
printf("Dane z pliku: %d^%d=%d\n", base_f, exp_f, power_int_re-
kur(base_f,exp_f));
```

```
Dane z pliku: 2^10=1024
```

Wnioski:

Rekurencja pozwala na uproszczenie struktury programu, a przez to na ułatwienie debugowania i rozszerzania istniejącego już kodu. Ponadto, rekurencja ułatwia zaimplementowanie niektórych algorytmów, poprzez rozdzielenie dużych problemów na wiele mniejszych. Odczytywanie danych wejściowych z komendy uruchamiającej program jak i z plików pozwala na

stworzenie programów z ogromną ich ilością, przez to stworzone programy mogą wykonywać dużo bardziej skomplikowane zadania jak i na działanie z szybkością nie osiągalną w przypadku ręcznego wpisywania danych.